

os få konkret på bordet: Hvor skal milliarderne komme fra?

Og når vi så i øvrigt taler om beløbet: Det er tilsyneladende således, at SF er fløjtende ligeglad med, hvad pengene bruges til, bare de bliver brugt. Sådan bliver det fremstillet, og sådan hørte jeg også hr. Ole Sohn gentagne gange i dag fokusere på beløbet, på beløbet og igen på beløbet, men aldrig stille spørgsmålet: Hvad er det, vi får for pengene?

Der synes jeg, det er så befriende, og det er så herligt at være ude i forskningsmiljøerne i dag, hvor jeg gang på gang møder adskillige forskere, adskillige af de aktivt udøvende inden for det her område, som præsterer resultater, og som påpeger, hvad behovet er. Og det, behovet er her og nu, er stadigvæk mange midler, fordi det er så vigtigt, men i allerhøjeste grad også, hvad vi skal bruge midlerne til.

Dér er jeg også overbevist om, at SF's ordfører, når vi kommer til udmøntningen af forskningsmidlerne, vil sætte fokus på det, der er det helt centrale, nemlig uddannelsen. For er det således, at vi ikke får flere forskere, så tror jeg, det er fuldstændig ligegyldigt, om hr. Ole Sohn kommer med 2 mia., så er de 1 eller 3 pct. i forhold til Barcelonamålsætningerne uinteressante. Det helt afgørende er, at vi får pengene anvendt på den rigtige måde.

I første omgang har universiteternes og forskningsmiljøernes helt klare signal til os været: Sørg nu for at få stabilitet i forskningsbevillingerne. Det er jo det, der var problemet, og det var det, som bl.a. fru Lene Jensen glemte at sige, da hun havde ordet og talte om, at niveaulet var uændret. Ja, niveaulet under SR-regeringen var uændret i år 1. Men det, der var katastrofen for universiteterne og forskningsmiljøerne, var år 2, 3 og 4 – bløp, dér manglede pengene, og man turde ikke arbejde langsigtet, for vi, der arbejder med det her, ved jo alle sammen, at forskning er noget, der strækker sig over flere år, og derfor er det mere end inden for noget som helst andet område afgørende vigtigt, at man ved, hvad man har i overslagsårene.

Det er derfor, at vi har brugt så mange penge på bare at fylde op. Det synes ikke af så meget, det giver ikke så flot et tal, som hvis vi havde placeret alle pengene i år 1. Men vi forholder os realistisk til det, som vi lytter os til er behovet for universiteterne og i forskningsmiljøerne.

Derfor er det også sådan, at det, der er det helt afgørende spørgsmål i dag, ikke er, om man

slår ud med armene og siger, at vi går til valg på, at der skal være 1 mia. kr. mere – ufinansieret. Det er, at man sætter ord på og siger, hvad det er, man vil med pengene, hvor det er, vi skal fokusere, hvis det er således, at vi for alvor skal gøre brug af de her mange penge, som vi bruger til højere uddannelser og til forskning.

Så ville jeg blot lige til slut sige, at det med selve udmøntningen er noget af det, som jeg håber, at Folketingets partier vil tage aktivt del i, når vi kommer til efteråret. Vi har jo en aftale, hvori også SF indgår, fra forrige års finanslov, om, at forhandlingerne om det, der står i overslagsårene, som skal fordeles nu her til efteråret, skal vi alle sammen deltage i.

Derfor vil der også blive indkaldt til et møde, hvor alle Folketingets partier deltager, men jeg håber, at man vil være mere præcis og mere konstruktiv, således at vi virkelig får taget nogle beslutninger, der gavner dansk forskning, der gavner de danske universiteter og gavner det danske samfund. Det er vel det, der er hele målet med de anstrengelser, vi hver især gør os.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår godt, at ministeren bliver sådan en smule febrilsk over at få virkeligheden serveret.

Nu er det her et beslutningsforslag, og jeg troede sådan set, ministeren var klar over, at det i et beslutningsforslag ikke er forslagsstillerne, der kommer med konklusionen. Man kommer med et beslutningsforslag, som beder ministeren om at komme med nogle forslag til Folketinget om, hvordan man skal fordele, og hvor der skal sættes med forskningsmidlerne.

Jeg vil gerne gentage omkring det med finansieringen, at SF's forslag er fuldt finansieret, og det har jeg meddelt Finansministeriet. Vi har faktisk som det eneste parti i Folketinget lavet en plan, der hedder »Ansvar for fremtiden«. Den vil jeg gerne sende til videnskabsministeren, så han også kan sætte sig ind i den. Det er klart, at vi givetvis vil være uenige om finansieringen, men det er fuldt finansieret. Ethvert forslag, der bliver fremsat af SF inden for det næste år, er fuldt finansieret. Det kan jeg godt garantere.

Jeg vil gerne sige i forbindelse med det hul, der var under SR-regeringen, at jeg vil bede videnskabsministeren gå tilbage og tale med sine embedsfolk eller kontakte Finansministeriet, for så vil man nemlig få bekræftet virkeligheden. Det er, at der var en vilje hos den daværende re-